

Statsminister Erna Solberg
Statsministerens kontor
Postboks 8001 Dep
0030 Oslo

Vår ref.:

Deres ref.:

Dato:
28.08.2018

Vedr. sikkerhetsbrudd i departementene

Kontroll- og konstitusjonskomiteen viser til sikkerhetsbruddene som er avdekket i forbindelse med tidligere fiskeriminister Per Sandbergs reise til Iran.

I justis- og beredskapsminister Tor Mikkell Waras svar av 6. august 2018 på spørsmål fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, kommer det fram flere eksempler på at det har vært ulik praksis i departementene når det gjelder å ta med tjenestetelefon til høyrisikoland. PSTs generelle anbefaling i høyrisikoland er at statsråden og medreisende ikke medbringer egne telefoner, nettbrett og PCer.

Komiteen ber om svar på følgende spørsmål, om nødvendig unntatt offentlig innsyn:

1. Komiteen ber om at statsministeren gjør rede for de faglige vurderingene regjeringen har innhentet fra sikkerhetsmyndighetene i tilknytning til Per Sandbergs reiser til Iran og Kina.
2. Hva er PSTs vurdering av risikoen knyttet til at Sandberg medbragte samme tjenestetelefon til Kina og Iran?
3. Anses det som sannsynlig at sikkerhetsbruddene på disse reisene har gjort informasjon tilgjengelig for uautoriserte aktører, eksempelvis iranske eller kinesiske myndigheter, og hvordan og i hvilken grad kan slik tilgang ha påvirket norske interesser, herunder sikkerhetspolitiske, utenrikspolitiske, handelspolitiske og næringspolitiske?
4. Den 1. august 2018 kommenterte statsministeren for første gang Sandbergs Iran-reise. Det var på det tidspunktet offentlig kjent at Sandberg ikke hadde informert SMK om reisemålet, og at han hadde tatt med tjenestetelefon til et høyrisikoland, men statsministeren uttalte likevel at det «er lov å gjøre feil». Den 3. august bekreftet Per Sandberg til Dagens Næringsliv, det som var varslet 8. juni 2018, at

hans tjenestetelefon også var med på reisen til Kina. Den 8. august uttalte statsministeren at hun fortsatt hadde tillit til Sandberg. Hva var det i tidsrommet frem til Sandbergs avgang som gjorde at statsministeren skjerpet sine uttalelser knyttet til alvorlighetsgraden i saken og til slutt var enig i Sandbergs beslutning om å gå av?

5. Hva var reaksjonen i departementene da det ble oppdaget at PSTs råd om reiser til høyrisikoland var brutt ved statssekretær i Finansdepartementet, Petter Kvinge Tvedts, private reise til Hong Kong og Macao?
  - a) Hvordan kunne sikkerhetsbruddet oppstå uten at noen systemer fanget det opp, og skyldes bruddet en systemfeil eller kun menneskelig svikt?
  - b) Ble PST varslet i etterkant av at avviket ble oppdaget?
  - c) Når ble telefonen til statssekretær Kvinge Tvedt skiftet ut etter reisen?
  - d) Førte dette til endringer i sikkerhetsrutinene i departementene?
  - e) Når og på hvilken måte skjedde i så fall endringene?
6. Hva er begrunnelsen for praksisen med at departementene selv kan vurdere sikkerheten ved reiser til høyrisikoland og selv velge å ta med tjenestetelefon til høyrisikoland, til tross for PSTs generelle råd om å la være?
7. Har hvert enkelt departement sikkerhets- og etterretningskompetanse til å gjøre selvstendige vurderinger utover rådene fra PST?
  - a) Har PST vært involvert i sikkerhetsvurderingene knyttet til reisene til tidligere statssekretær Kjell-Bjørge Freiberg i Olje- og energidepartementet og tidligere statssekretær Lisbeth Normann i Helse- og omsorgsdepartementet, eller ble disse gjort av departementene alene?
  - b) Ville PST si seg enig i at sikkerhetsrådene i forkant av reisene til Freiberg og Normann var gode nok?
8. Er Utenriksdepartementets sikkerhetsrutiner for utenlandsreiser utarbeidet i samarbeid med sikkerhetstjenestene?
9. Hvilke tiltak vil statsministeren iverksette for å hindre at denne typen sikkerhetsbrudd skjer igjen?
10. Komiteen ber om en oversikt over alle kjente brudd på retningslinjene siden 2010. Komiteen ber også om en redegjørelse for hvordan retningslinjene er blitt implementert.

Med vennlig hilsen
Kontroll- og konstitusjonskomiteen

Dag Terje Andersen
komitéleder